

خه جوو .. مهم

● حه سه ن ئیراهیم ●

میاو، میاوا پشینکی یه ل دور رهخ و رویت تهختی دئیت و دچیت، و جاریا خود پینکی تهختی دهسیت و کوریا خو دکه ته گوپال و فرت و خو هاقینه سر تهختی هر دو دروین، ویت بهر نیکدا دریز کرینه مه مودهستی خوینی هاقیتی یه پرچا خه جوینی، وهسایا شداندی خودی بیژی سیامه نده یی ل هنداقا ده ریا واننی، ده ما کیفی قوچهک لیدای و دلانا چیاینی سپانی خه لات دا هاقیتی، بهلی خوب کیراته کی فه گرت، ل هیقیا خه جو یا ره بهن، داوهریسیت هفت گوندا ب سر نیک فه کت و جوتی که زییت خوه ژی لی حه رامانه گه هشتی ئینا خه جوینی ژی خو دلانی دا هاقیتسه سه روی له شی هلاویستی، ههروه کی ب سیدارا مروف خه را راقه ده ژیت جار دکه نیت جار دگرت، داپیکفه بینه خواری دنقیا ده ریا واننی دا بینه سپینداروشین بین !! خه جو، دهستی خوینی ژ برینا خو فه کری، وینی هاقیتیه برینا مه موی، ! بهلی هندی روندک ژ چاقیت رهش و بهلهک هاتنه خواری، و بهر روینی سیامه ندی ره بهندا بارین، ژ خه و رانه بی ونه گوت خه جو مال خرابی ته چی یه، ؟ رهقا کیفیا کیفه چوو !! دابیزتی سیامه ندی لاو، نهز خویشکا هفت برامه، و دوتماما دوازه پسمامه مه می دگوت :-، نهز مه می ئالامه میری خورت و لاوامه،

چه و توفی نیفا شه فی هاتیه سهر جهی من . . . !! ، بهلی دهنگی وی بسره نه کت ، هندی زیندانا وی یا کویری ، دهنگی ده هول و زرناده هواتا زینی نه دگه هشته گوهی وی و مادخه ودا . . . !! پشیک ل سهر سینگی خه جوئی سپی و نازک هات و چووهر کوریا خود جوتی مه مکیت وی ییت رويس هسین و پهنجیت وی دگوشتی ترونازکدا چوونه خوار ، و خو هافیته سهر دلی مه موودوسی جارا خوینا دلی مه موی تالیست ، هاته بیدال شه فه ژفستانیت پر به فرو سهر ما وزکی برس ل بهر کوچکیت نه مه ردا ، بهلی هندی خوینا مه موی یا تیژ و دژ واری ، بی میاؤ، میاوا وی و خود ته ختی دا هافیته خوارنی و قه ستاژ ده رفه کر . . . !

دهرگه هی ل تاقه ، ماله کابی سهر و بهر ، هیشتا دویکیل یا ژ پاتا دچیت ، بهلی یا دفه مریت ، . . .

مهژی که سی هونه کریه ، دفتیت هم نامویسا خوه بشوین بخوینا و . . . ، نهر دونه سما نا لیک بدهن ، من دفتیت نه بنه بویک و زافاو هیشتا رۆژ نه دهر که تی هوین بزقرن و خه نه جهریت ههوه تهر بین ژ خوینا و ادا که س چافل وانه کت ، فیچا نه فه یا ژمه کیجه هم حز بیانیا بکهن ، ما که چه لهک ل ناق مهینه . . . !

- خوداره فان ، ره فاند ، قهنج کرن ، گیانی وان خوش . . . ، خه جوو مهم ، هه که نافی وان خه جوو سیامه ند با یان مهم و زین بادا میژ و خو ژفرینت . . . !!

- ئیقاری ره فاند ، نه ، نه هیشتا نیفرو بو . . . ، «فلان که سی ههی ته رۆژه نیفرو خودایه ره فان» ، کیفه بر . . . ؟! ، خودی دزانتیت ، خودی واهیلیت ، بهلی مادی کیفه چن ؟! دهستی نه مه ردا بی دریزه . . . !!

دوو بون . . . ، دوویت چ ؟! چوار بون . . . ، کوروج چوار چ چل ، نهف کولانه تژی کربون و هندی وان ل رهخ ورویت گوندی بون . من گوت کا کینه وچ دفتین ؟ وهکی گورگا قه ستا ژ ورا وان کرن خودی بیژی هزارا یا نیشا دای .

- کهنگی ل ته بونه میهفان مام حه حی . . . ؟

- شفییدی . . . من دزانی نه گهرا وان . . . مالا من ژی میرات کرن . . . !!

- ما پشتی چ ؟! بوچی ، ته هم بی نه حه ساندن

- ماهوین دا چ کهن ؟!

- دافه شیرن . . .

- وللا چ فه سادوبه کروک نینن دا هم فه شیرن ، هم نه شیرن ل خوبکه نه نه یار زور دارا . هم دی ئیکو دوو فکرین دا بچین فه شیرین . . . مامانی ههر مه چ میرانی بی چی نایت . . . !!

دی گه هنه ئیک بهیفا خودی و نه فیندارا . سوزیت نه هیلیم خوینا به کروکی بیته در یول نیفا وان بیته دهرگه . . . و هم گول و نیرگزال سهر زیاره تی وان بچینن . . . !!

- کوشتن ، دفتیان بسوژن ، چ کافرن ؟!

- ماچ کرینه ؟ ، ماوا بتنی هوکریه ؟ ،

- خویندارن ؟ ، نه ، نه ، یاره فاندی . . . !!

- سهر به ختی من بومه کریته نهف مروقه دناق مه دا هاتنه کوشتن ، هاتبونه سهر به ختی مه . . .

- ما هم چ بکهن ، نه ویت ئیکن ، ما هم دشین خوبکه نه خوینداریت خه لکی . . . ؟!

- نهز بهنی . . . ، نهز بهنی . . . نهز . . .

- بیژه کوروته چ یه ؟!

- نهز بهنی . . . ، نه دیاره . . . !!

- نه دیاره . . . ؟! چه و نه دیاره . . . ؟!

- نهز بهنی خوه توره نه که دبیزن . . .

چ ؟! چ دبیزن کوروا ؟!

- یا خودایه ره فان . . . !!

- دگه ل وی خوه لی سهری هزار . . . ؟

- بهلی نهز بهنی . . . مادی کیفه چن ؟! قورتال نابن !

- دانه زبو ههوه بیژم . . . ، گهلی میرخاسا ماباب و باپیریت